

עמ"י 4414/02/14 - חדר אלעטאונה נגד משטרת ישראל - תחנת אילת

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

04 פברואר 2014

עמ"י 4414-02-14 אלעטאונה(עציר) נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת נחמה נצר
העורר
נגד
המשיבה
חדר אלעטאונה (עצור)
משטרת ישראל -תחנת אילת

נוכחים:

העורר וב"כ עוה"ד שמעון תורג'מן

נציג המשטרה - רס"מ וואליד מתחנת ערד

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בערר זה מייחד בא כח העורר את טיעונו לא לעצם הצורך בהארכת מעצרו של העורר, אלא לפרק הזמן הסביר שבמהלכו יש להותיר חשוד במעצר שהחקירה בעניינו הסתיימה וכאשר המעצר נועד אך לצורך הגשת כתב אישום.

כידוע, מקום בו מוגשת הצהרת תובע, משמעות הדבר היא כי החקירה הסתיימה, וממילא תקופת המעצר המבוקשת, אינה עוד לצרכי חקירה, אלא למטרה אחת בלבד, והיא הגשת כתב אישום. כך מורה המחוקק בסעיף 17(ד) לחוק המעצרים כאשר הנחת המוצא הקבועה בסעיף זה כי משהסתיימה החקירה, ישוחרר החשוד ממעצרו. בסעיף 17(ד) קבע המחוקק חריג, ולפיו, ניתן יהיה להאריך מעצר לצורך הגשת כתב אישום, אם שוכנע בית המשפט כי מתקיימת עילה לבקש מעצרו של החשוד, מכאן נגזרה מסקנת בתי המשפט וההלכה הנוהגת מזה שנים לא מעטות, כי על הצהרת התובע להיות מנוסחת בשפה ברורה ומנומקת וכי אין לנסח אותה כלאחר יד, במיוחד, בשים לב לעובדה, כי המעצר אינו מוצרך עוד לצרכי חקירה.

עמוד 1

עוד יש לציין בהקשר זה כי המחוקק ראה לנכון להגביל את פרק הזמן הנתון בידי גופי החקירה והתביעה לצורך הגשת כתב אישום, כאשר נקבע כי לכל היותר, ניתן להאריך מעצר לצורך הגשת כתב אישום למשך 5 ימים נוספים. משמעות הדבר היא כי המחוקק ראה לנגד עיניו גם אפשרות שהגשת כתב האישום כרוכה במאמץ לא קטן ולא זניח מצד הפרקליט אשר עתיד להגיש את כתב האישום. ואם בחר המחוקק לקצוב תקופה מקסימלית של 5 ימים, משמעות הדבר היא, כי לבית המשפט שיקול הדעת להחליט מהו פרק הזמן הנכון בנסיבות העניין אשר מחד לא יכניס את רשויות התביעה לסד שהוא בלתי סביר ובלתי מידתי בנסיבות העניין ומאידך, כי זכות זו שניתנה לגופי התביעה לא תנוצל חלילה מעבר למידה הנדרשת, במיוחד, כאשר על הכף מונחת חירותו של החשוד.

בדיון שלשום טען ב"כ העורר בפני בית משפט קמא כי הוא אינו מ בקש לשחרר את מרשו, ואף הוא אינו מבקש לנסות ולהציג חלופת מעצר גם לתקופה שעד הגשת כתב האישום. מאידך הוא ביקש להישמע בטענה כי בשים לב להיקפו של חומר החקירה, ניתן גם ניתן להסתפק בהארכת מעצר לפרק זמן קצר יותר מזה שצויין בהצהרת התובע.

יתכן וב"כ העורר הפריז והקצין עת ציין כי לשיטתו ניתן להגיש כתב אישום בתוך 24 שעות. יחד עם זאת, עדיין מתקיים פער בין 24 שעות לבין הארכת מעצר לתקופת מקסימום של 5 ימים.

כיוון שתיק החקירה הוצג בפני, ומבלי חלילה שאבקש ליצור מדרג של ימים הדרוש לצורך הגשת כתב אישום בתיק חקירה כדוגמת זה המונח בפני, נראה לבית המשפט, במלוא הצניעות, כי ניתן ואפשר להיערך להגשת כתב אישום בפרק זמן שהוא קצר יותר מזה שקבע בית משפט קמא בהחלטתו משלשום.

בנסיבות שנוצרו, קרי העובדה שבית משפט זה דן בערר היום, ראיתי לנכון לקבוע כי כתב האישום בעניינו של העורר יוגש עד מחר, 5.2.14 עד השעה 14:00.

המשמעות האופרטיבית היא כי מעצרו של העורר יוארך עד למועד האמור ולא עד למועד כפי שקבע בית משפט קמא בהחלטתו מיום 2.2.14.

ניתנה והודעה היום ד' אדר תשע"ד, 04/02/2014 במעמד הנוכחים.

נחמה נצר, שופטת